

1926-05-26

SENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

RECIPIENT

Johanne Christine Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Kuerten er stemplet 27. maj 1926. I brevet er dateringen 1925 indsat, men brevskriveren må have skrevet forkert årstal.

General comment:

Thopedeaborg var navnet på det legehuse, som Warberg-børnene havde i haven ved barndomshjemmet Erikshaab på Fyn.

Fru Goldschmidt kan være brevskriverens tidligere svigermor eller evt. Karen Goldschmidt. Det vides ikke, hvem "den lille Goldschmidtpige" er.

Det vides heller ikke, hvem Frk. Koch er.

Sender's location:

Frederiksberg, Rolfsvej 17

Recipient's location:

Kerteminde, Kærbyhus

Mentioned people:

Fru Balslev

Rigmor Balslev

Julie Brandt

Bodild Branner

- Glarup

Karen Goldschmidt

Adolph Larsen

Alhed Larsen

Johannes Larsen

Lotte Lehnert

Christine Mackie

Elisabeth Mackie

- Olsen, København

- Petersen, Hareskov

Ellen Sawyer

Janna Schou

Sophie Walleen

Andreas Warberg

Laura Warberg

Erik Warberg Larsen

Martin Warberg Larsen
Laura Warberg Petersen
- Weirsøe

Mentioned locations:
Hareskoven

Archive:
Warberg Kerteminde egns- og
Byhistoriske Arkiv BB0992

Trykt udgave:
Nej

Provenance:
Testamentarisk gave fra Laura
Warberg P.

TRANSCRIPTION

[Kuvertens forside er stemplet 1926-05-27 i København og adresseret til (skrevet i hånd, af Ingeborg Astrid):]

Fru Johanne Warberg Larsen
Kærbyhus
Kerteminde

[Med blyant skrevet i hånd:]
læst 1964, 1925 26 maj.

Om: 1) Plan for Junge
2) „Thopedeborg” i Hareskov

[Med kuglepen er skrevet:] 2004

[Kuvertens bagside er stemplet 1926-05-27 i Kerteminde og med afsenders (Dis- Ingeborg Astrid) håndskrift er skrevet:]

Jeg tænker på Jer d.28ende – så går I sikkert derud om Aftenen – så er jeg med – tænk på det – jeg følges med dig og er med i det alt sammen. Det er en mærkelig 28' Maj i År – ikke?

[med anden håndskrift står:]

densely

regardless = uden hensyn til

Tribal = Stamme.

Onsdag Aften

Rolfsvej 17, 4 d. 26 Maj 1925.

Kæreste lille Junge!

Dette bliver et meget betydningsfuldt og tillige et meget hemmeligt Brev – men jeg er hverken bleven gift eller har vunden i Lotteriet – hvori jeg ikke spiller – det angår idet hele taget mindre mig end dig, det jeg vil skrive om – det angår os begge – men mest dig og lille Manse. Er du nu godt spændt?

Tusind Tak for Brevet – som lå her, da jeg kom hjem fra Kontoret i Dag, Onsdag. Det rørte mig dybt – dels at du skrev sådan et langt Brev – og dels alt det, du skrev. Så var det jeg fik følgende Idé, som du må tænke godt over – ja, Junge, jeg kan næsten ikke udholde, at du går der og har det værre og værre – mens jeg går her og har det bedre og bedre – bryd nu du [ulæseligt ord] og følg mit Råd! Når Agraren stadig ikke kan blive bedre, så sig til ham, at ganske vist vil du ikke pure svigte ham og søge Skilsmisse – som jo mangan anden havde gjort forlængst; men på den anden Side kan du ikke længere forsvare hverken overfor Børnene eller overfor dig selv at have Tingene gående på denne Måde, der fører til det rene ingenting – bestandig ned ad Bakke trods alt det Slid og Slæb.

Forsøg at få hele Lejligheden lejet ud til Oktober Flyttedag – møbleret som den er – og så kan du og Manse rejse herind til mig – I kan godt være her begge to. Så lægger vi Børnene i Sovekamret – og vi to kan ligge i Sofaen. Jeg kan jo – som hidtil – nok udrede 60 Kroner om Måned til Husbestyrerinde; af disse Penge kan du få nogen – og derfor holde Hus for os – resten kan være for Manses Ophold. Vi kan fordele det, som du selv synes – du forstår nok dette – ikke? Manse som Nr. 4 i Familien kan jo ikke koste meget til Maden – så har du Resten til Jer selv. Så mener jeg, du kan få dit Klaver herind – og så prøver vi så småt med 1 à 2 Elever – du lirker en lille Praksis af efterhånden, mens du fører Hus for os – Nus som første Elev, jeg har dog tænkt på at koste lidt musik på hende – vi sætter Reklame op nede hos Jakobsen i Kælderen osv – osv. Til Agraren siger du, at ad Åre – når han er helt i Orden – sætter I atter Bo sammen. Dine Billeder og dit Sølvtoj deponerer du henholdsvis i Banken (Sølvtojet / og hos Lases eller Elle – en Del kan du tage med herind. Ja – er det i Grunden ikke oplagt – er der noget at betænke sig på, kæreste lille Junge -! Du kan ikke blive ved på den måde. Manse kan jo gå i gratis Skole her – måske kunde vi få ham i den berømte Skole på LaCourvejen – det er en Kommuneskole, men en Mønsterskole med glimrende Lærere. For Bibbe finder vi nok Råd; foreløbig kan hun sikkert klare sig et Par År til hun får Alderen til et eller andet – måske en god Frøkenpigeplads herovre et Sted – måske hos Rimse eller hos Jean Balslev? Har hun ikke Lyst til Sygepleje? Putte er så henrykt For sin Virksomhed på Børnehospitalet – hvor hun jo foreløbig har fri Station og Klæder (til dels) - og om 3 Måneder får hun desuden 25 Kr pr Måned! Jeg ved dette, da jeg i går gik lige fra Kontoret og til Mornine med en hel Del Grene og Blomster, som jeg om Morgenen havde med fra Hareskoven (jeg har hver Mandag nogle med til en eller anden) – desuden købte jeg noget Chokolade til hende; hun lå i Sengen af Bronchitis og var meget sløj; jeg tror hun blev glad ved min lille Visit, eller i alt Fald ved det, jeg bragte hende; Putte kom, mens jeg var der; derved fik jeg alt det at vide – Putte var strålende glad ved sin Virksomhed og fandt det slet ikke svært. - . Og Tinge klarer jo sig selv; når jeg nu igen kommer i med Fru Goldschmidt, kunde vi måske dér få noget Tøj af og til som kunde hjælpe på Stillingen for Tinge – på den Måde kunde du også være noget for ham herinde fra. Noget må der gøres, Junge, det kan ikke blive ved at gå på den måde – som ikke fører til det mindste. Du sidder jo der og øser Vand med en Si År ud og År ind, kæreste lille Junge – og hvis det gavnede Agraren, men jeg kan ikke rigtig indse det. Tværtimod kunde jeg tænke mig, nu dette Foretagende kunde få ham til at vågne. Vi måtte jo stadig være goe ved ham – absolut ikke foretage dette Skridt i Vrede – kun med

klogt Overlæg og med Hensyntagen til alle Jer andre. Jeg tænker mig, at han så kunde rejse et helt andet Sted hen og tage Plads ved Landbruget – sig selv kan han da altid underholde derved og mere vil vi jo ikke forlange af ham. Jeg vil ikke Agraren til Livs med dette Forslag, men er han ikke selv tjent bedre med, at han ikke fuldstændig tager Livet af dig og ruinerer Jeres Tilværelse? Nu må du ikke sige, at det ikke lader sig gøre – for det kan lade sig gøre, og vi må handle inden det bliver for sent. På den anden Måde har du nu forsøgt længe nok – og når vi har set, at det ikke fører til noget, så må vi ændre Kursen og forsøge noget andet – jeg tror lille søde Junge, at det er på høje Tid!

Jeg tror fuldt og fast, at Agraren endnu kan reddes til et Menneskeværdigt Liv, men kun ved en Naturkatastrofe – og den er givet i den Plan, jeg foreslår dig. Åh, lille Junge, om jeg kunde opnå at se dit lille trætte, bekymrede Ansigt blive forvandlet til et glad og lykkeligt! Jeg skulde nok sørge for, at du ikke blev forslidt herinde; og så har vi vort lille Fristed i Hareskoven at ty til, når Byen volder os Ubehag – min egen bedste Ven, jeg vilde gøre alt, for at du skulde komme til at befinde dig vel – ja, det tænker du jo nu slet ikke på, men for lille Manse skulde vi også nok gøre det godt og interessant – han og Nus skulde snart blive fine Venner. Du ved, hvordan mit Standpunkt er overfor Agraren – Jeg er absolut uden Vrede – kun opfyldt af Medfølelse; dét, at han ikke mere er sød imod dig – og det er han ikke! – det har forandret meget i hele Situationen; så længe han virkelig elskede dig overalt på Jorden – elskede dig i al sin Skrøbelighed, ja, så længe kunde du ikke rejse fra ham – for så havde han endnu en Mulighed for gennem sin Kærlighed til dig at kunne rette sig. Som det nu er, kan du ikke længere bevirke dette for ham – i hvert Fald ikke når I går sammen, måske snarere derigennem, at du rejser bort for en Tid, så han derved kommer til at føle, hvor meget du er og har været for ham; måske – Junge – kunde en lang Adskillelse fra dig bevirke, at han kom til at se alt – også alt dét, som han har bragt i Uorden for sig selv og Jer alle.

Først når man virkelig erkender sig selv – kan man blive et andet Menneske. Hvis han bliver ved med at leve i de samme Omgivelser, de samme Forhold – med de samme evige Nederlag – ja, så må han sløves og miste Evnen til sand Selverkendelse. Jeg tror – nej, jeg véd, at alt dette er rigtigt; så du ser, at min Plan går ikke alene ud på at redde dig – for i så Fald fandt den ikke din Tilslutning – jeg tilsigter at redde hele Situationen – at redde Tilværelsen for Jer alle – Agraren i beregnet – med den Ordning, jeg her har foreslået dig; men husk på – en Forestilling vil intet hjælpe, det kan ikke nytte Spor at sige til Agraren: „hvis du ikke retter dig

osv – så rejser jeg.” Det er selve denne gennemgribende Forandring, som skal redde ham.

Frk Koch vil jo rejse til Efteråret – vist allerede til Oktober, så det skulde jo være til Oktober; men jeg synes nu, du skulde bryde overtværs nu – leje Lejligheden møbleret nu til Ferien – for de Penge kunde du og Manse så bo et eller andet Sted – det ordnede sig nok – måske Manse i Pension hos Tandlægens – og du på Gæsteri til dine Venner – Glarups en Tid, Dede en Tid – her en Tid! Åh, Junge – gør det – betænk dig ikke – læg din Tilværelse om, inden I alle er kuldsejlet. Tag ned til Tante Else nu med det samme og tal med hende om det! Gør det!!! Jeg tvivler ikke om, at Dede – Be – Elle – vilde råde dig til – men jeg forstår jo godt, at de ikke for dig er „uvildige” Rådgivere. Men Glarups vil være det!

Nå – ja, nu nytter det vel ikke at skrive mere om det dennegang; tænk over det – og gå til Værket!

Lige ni ringede den lille Frk Otto-Olsen; en lang Snak – hun vilde nærmest have at vide, hvad der dog hav [”hav” overstreget] var hændt mig, for hun havde næsten ikke kunnet kende mig i Onsdags Aftes, da hun traf mig ved Walleens Foredrag – hun påstod, at jeg mindst så ud til at være nyforlovet – så strålende!

Det er Huset, Junge! Du kan ikke tænke dig, hvor det Hus med et Slag har forandret hele min Tilværelse; Pinsedag derinde havde jeg havde jeg besøg af en lille sød tysk Veninde – Lotte Lehnert – c. på min Alder – Kontordame, det er hende, om hvem jeg vist har fortalt dig, at hun bor den gamle dejlige Kvistlejlighed i Amaliegade vis-à-vis den gamle Fødselsstiftelse. Jeg har lært hende at kende i antroposofisk Selskab. Vi gik en lang Tur i Skovene – der var aldeles henrivende, frisk og duftende af Regn, Grøde i Luften – Tåge ud over Engene; jeg sagde til hende, at jeg savnede så meget at kunne fortælle Mor om alt dette – at det vilde have været en sådan Lykke at vise Mor det alt sammen; og vi var begge af den sikre Tro, at Mor i Virkeligheden er med i alt, som glæder os; en af Aftenerne derinde har jeg haft en virkelig „oversanselig” Oplevelse – jeg følte så tydelig, at Mor sagde: „men Astrid, du véd jo, at jeg holder så meget af dig.” Du kan ikke tænke dig, hvor det føltes mærkeligt og gribende – jeg fik Tårer i Øjnene af Bevægelse og sagde som så ofte før til mig selv: de, der elsker hinanden, kan ikke skilles. –

Og sandt er det, at jeg ofte derude lever intensivt sammen med Mor og føler hver Gang en underlig Glæde derved. –

Den søde lille Lotte var „entzückt” over alting derude – og forærede mig i sin Begejstring 2 Stole og en Måtte til Huset i Haven! Og hun medbragte ½ Pund fin Kaffe og en Pose The! med mange Undskyldninger! Hun kom

til Kaffe og blev til Aften; da vi sad ved Aftensmaden, kom Pan og Helga – de havde selv Mad med – samt Madeira på en Sodavandsflaske; vi drak så The, - Pan sagde, at mit Digt til Bodilds Fødselsdag var bleven læst op ved Bordet og havde gjort stor Lykke – det første Vers lød sådan

Ingen Læge er som du
når vort Legem går i tu
eller Sjælen bløder -
Lige vel var Legemspragt
som vor sarte Sjæledragt
du med Omhu bøder -!

osv.

Nå – Gæsterne gled ved 8 Taget. Så havde jeg Fru Weirsøe og hendes Søn m Kone inviteret op til „lgang” på Huset – en Flaske Portvin og herlig Is fra den lille Konditor, som åbnede en Iskagebod 1ste Pinsedag i den nederste Ende af Fru Weirsøes Have – Isen var lavet af Piskefløde. – mange Æg – herover hjemmelavet Jordbærsaft! Jeg så selv om Formiddagen det altsammen dernede.

Og – vores Hus er altså rejst! Det stod der, da jeg om Tirsdagen kom derud – og det er bedårende! Ligger omtrent midt i Haven – omgivet af blomstrende Æbletræer! Ryggen af det vender ind mod Stenhegnet til Hareskoven! (["(" overstreget] Manden rejste det for 20 Kroner! Fru Weirsoe havde bedt om Lejen for 10 Måneder forud, da hun var i stor Nød – så skrev jeg til Be og bad om 100 Kr – og Be sendte mig 130! de 30 skrev hun var Rentepenge for Juni Termin! Jeg skrev omgående og takkede – hvor var jeg dog rørt! Hun skrev endda så sødt, at jeg skulde skrive, når jeg var i Nød! Du kan tro, jeg var glad og lettet! Nu får vi betalt vore Gas + Lysregninger, så mangler kun Telefonen (41.00 Kr!) det er jo en vanskelig Sommer at klare med alle de Rejser og de to Huslejer, men så hjælper det jo svært til næste År, når vi kun har en extra Husleje på 5 Kr. mdl. for Grunden derude; og jeg håber jo også på hel Friplads til Nus. Telefonen må jeg jo bevare, især hvis du nu kommer – til Elever osv. (måske kan du få den lille Goldschmidtpige! på Nussets Alder – de kan da betale!) (Her ringede jeg til Fru Goldschmidt, med hvem jeg nu har haft [e i "hafte" overstreget] en lang Sludder, hun bad mig derhen til Fredag Aften – vi kan så storartet sammen, så det glæder jeg mig til.)

Men nu slap jeg vist Tråden – du gider vel snart heller ikke læse mere – sikken et Brev, så langt!

Træ og Bærfrugt sælger Fru Weirsøe os billigt – der er Masser! og herlige Sorter. Det er – Paradis!

Sig til Elle, at jeg fatter ikke, hvorfor hun ikke har sendt mig Garnet til

Kaffedugen. – På Kontoret skal det nok gå, det kniber jo lidt at holde til 8 Timers Regning hver Dag, men det lysner dog lidt nu med at begribe det og min lille Kollega er henrivende sød! Så det går nok – Forholdene er behagelige – Arbejdet ganske selvstændigt. Det morer men trætter mig – nej omvendt – trætter men morer mig. Alt går, når Grunden i ens Tilværelse er god – og – Huset!

Kom så! Tusinde Hilsner fra din Dis.

Ark 5, s.1. Venstre margin lodret.

Nu skal jeg læse dit Brev for 3die Gang – og så ned i Kassen med dette – og så i Seng! Hils Be og Elle og alle dine!

I/

Onsdag aften
Ræfborg 17^d d. 26 May 1925.

Kæreste lille fange!
Debbe bliver et meget betydnings-
fuldt og lille et meget beu-
neligt Brev - men du er
buerken bleven zift eller har
minden i Sakerist - hoari og
ikke spiller - det angår idet
hele tapt mindre mig end dig,
det du vil skrive om - det
angår os begge - men mest
dig og lille Mause. Er du nu
godt spændt?

Utsind Tak for Brevet - som
du har, da du har hjem fra
Kontoret i Dag, Onsdag. Det
rørte mig dybt - dels at
du skrev sådan et langt Brev
- og dels alle det, du skrev.

Så var det du fik følgende
Fde, som du nu tænke godt

over — 1°, frugt, og kan
mærken ikke indhælde, at det
går det og har det værre og
værre — men p^o 2° ber
og har det bedre og bedre —
I tryk sin du overkøbt og
fils mit Råd! Når Agraen
skal, ikke kan blive bedre,
så sig til ham, at givne mig
vil du ikke pine mig og
sige til mig — som jo mangen
anden havde gjort for længst;
men p^o den anden Side kan
du ikke længere forsvare
hverken over for Børnene eller
over for dig selv at have Trupen
3° bide i de samme hvide eller
fine til det rene sigentlig —
Her, tændt med ad Børnenes had
alt det til og til, Parsig
at p^o hele Lejligheden lagt ind
til Oktober 1844 — med Børn
som den er — og 4° kan du

og Mause rege herind til mig
— I kan godt være det
begge to. 1° Løgger vi Børnene
i Søerkaaret — og i to
kan ligge i Søen. Jo kan
jo — som kristen — vad tilhede
60 kroner om Mause den til
Købstedgerende, af disse Peng
kan du få nogen — og derfor
skalde det for as — det kan
kan være for Mause's Jæll.
Vi kan forhale det som det
selv synes — du finst du vad
kalle — ikke? Mause som Nr.
4, Familien kan jo ikke kasse
meget til Mause — så kan du
betale til det selv. 1° Mause
jo du kan få det klaver
herind — og 2° prøv vi 1°
omst med 1° til 2° — du
kinder en lille Praksis af effen
hånden, mens du får det for
as — Mause om finst du vad
dog tilhede i at kasse lidt Mause

BB0992

frø hende - vi sætter Reklame af
mede hos Jubaboen i Kaldesen
080 - 080. Vil ogsaaen sig det
at ad Are - naar han er helt
i Anden - sætter Fatter Bo sam-
men. Deine Billeder af det
Pölvføj defoneres det henholds-
vis i Bunken (Pölvføj) og
hos Lases eller Tulle - en Del kan
det tage med herind. Ja - er
det i Grunden ikke oplagt
- er det noget at betænke sig
frø kæreste lille fange -
det kan ikke blive med frø
den måde. Man kan jo gå
i gratis Skole her - måske kunde
vi frø ham i den berømte Skole
frø Lacauvepu - der er en Kom-
muneskole men en Moisterskole
med glimrende Lærere. For Bibbe
findes vi nok Råd; frøelig kan
him sikkert klare sig et Par
År til him får Alderen til et
eller andet - måske en god
Frokøpingsplads herovre eh Med.
- måske hos Riise eller hos
Jean Balslev? Kan him ikke Lyse

2/ til Sygepleje? Pukke er 2° henvest
for sin virksomhed p^o Børnehos-
pitalet - hvor hun 15 jævnlig
paa fri Station af Klader (til
del) - og om 3 ugentlige fær
hun desuden 25 Kr p^o ugentl.
Ja ved dette, da p^o igen p^o
lige fra Høstet af til Marine
med en hel Del Meene og
Bemærk, som p^o om manglen
være med fra Læsesøen
(p^o har har Mandag nægt med
til en eller anden) - desuden
Bibelp^o nægt Chabalade til
hende. Hun l^o i Sengen af Bron-
chitis og var meget kl^o; p^o tror,
hun blev glad ved min lille
visit eller i det Fald med det, p^o
besøgte hende; Pukke kom. med
og var der; dermed fik p^o alt
det at vide - Pukke var strålende
glad ved sin virksomhed og
fandt det slet ikke svært.
- Og Trige klare p^o sig selv;
med p^o sin egen kommer i med
Fin Gelschmidt, hvilke vi

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Måske det er noget Tid og og vil
som kunde hjælpe p. Pillingen
for Tunge - p. den lille kiste
den og? være noget for ham
herude fra. Noget om det
godes, fange, det kan ikke
blive ved at g. i den lille
- som ikke find til det midte.
Om sidder p. det og øse Vand
med en Si. Er ind og i ind,
Nereke lille fange - og hvis det
gavneede Apparen, hvem p.
kan ikke rigtig indse det
Trestimad Kunde p. tænke
mig, om dette Prekassende
Kunde p. ham til at vagne.
Vi vil p. stadig være gode
med ham - absolut ikke
foretage det i Nord i Vrede
- kun med blødt Overlag og
med Rensyngeren til alle
des andre. Jeg tænker mig,
at han i den lille rene et
helt andet Sked hen og tage

Rads ved Landbruget -
sig selv kan han da altid
underbalde derved og mere
vil vi p. ikke forlange af
ham, p. vil ikke Apparen
til sig med dette Farvel
mer er han ikke selv bedst
spul med, at han ikke
fældstendig tages til at
sig og reviderer Jeres, B. B. B.
Om vi kan ikke sig, at det
ikke lader sig gøre - for det
kan lade sig gøre, og vi
vi handle inden det bliver
for sent. På den anden Maade
har du sin farsøjel Leuge
nok - og hvis vi har set,
at det ikke findes til noget,
s. vi i den Kurser og
forrige noget andet - p.
forat lille lille fange, at
leder p. hajs Tid.
Jeg tror stillet og fast
for Apparen endnu kan

BB0992

reddes til et meenerke =
verdigt Liv, men kun ved
en Naturkatastrafe —
og den er givet i den Plan,
jeg foreslår dig. Oh, lille
Futige, om jeg kunde opmuntre
at de lidt lille frække, bekym-
rede Ansigt blive forvundet
til et glad og lykkeligt!
Jeg skuede nok saige for, at
den ikke blev faarslidt
herude, og sa har vi nok lidt
Fristed i Larekassen at by
til, naar Byen volder os Ubehag
— min egen bedrøbe Ven, jeg vilde
gode alt, for at den skulde
komme til at befri dig
vel — ja, det tænkes det
jo vi sled ikke for, men for
lille Maane skulde vi ogsaa
nok gode det godt og interessant
— han og tus skulde snart blive
fine Venner. Du ved, hvordan
mit Handpneke er overfor Agnen
— og er absolut uden Brede —

3/ opfyldt af medfølelse; det at
han ikke mere er sød imod
dig - og elsker han ikke! - det
har forandret meget, i hele
sit livsløben; så længe han
virkelig elskede dig over alt på
jorden - elskede dig i al sin
skrøbelighed, ja, så længe kunde
du ikke rejse fra ham - for
så havde han endelig sin kære-
lighed for jenssen sin kærlig-
hed til dig at kunne række
sig. Som det nu er, kan du
ikke længere bevirke dette
for ham - i hvert fald ikke,
når I går sammen, måske
snarere derimellem, at du rejser
bort for en Tid, så han derved
kommer til at føle, hvad meget
du er og har været for ham;
miste - jungs - kunde en lang
adskillig fra dig bevirke, for
han som vil at se alt - også
alt det, som han har bragt i
Verden for sig selv og for alle.
Først når man virkelig
erkender sig selv - som man

blive til et andet menneske.
Hvis han bliver ved med at
leve i de samme Omgivelser,
de samme Forhold - med
de samme evige Støderlag -
14, 15. må han sløves og samst
komme til sand Selverkendelse.
Jeg tror - og, jeg ved, at det
ikke er mig, ligesom du ser,
at min Plan går ikke alene
ud på at redde dig - for
i 18. Fald fandt den ikke den
Tilslutning - og tilføjer at
redde hele Kolonisationen -
at redde Tilværelsen for
Jes adle - Agraren i hestegnet -
med den Ordning, og her har
følelsen dig; men altså på
- en Forestilling vil i hvert
Fald, det kan ikke nytte
Lige at sige til Agraren; hvis
den ikke reddes dig 88V - 2.
reger jeg: det er helst denne

gennemgribende Forandring,
som skal redde ham.
Fak Koch vil, jeg vil til Røffersvej
- mist helt alene til Othobes,
s. det skulde jo være til
Othobes. men jeg synes, min
du skulde bygge overboet
min - lege sig i heden mellemst
min til Ferden - for de Peng
Kende den og Wause s.
bo et eller andet Sted - det
ordne sig selv - måske
Wause i Neussen har Paul-
Lagers - og den på Westeri
til den Venner - Rarups
en Tid. Det er en Tid - der
en Tid! i fange - giv det
- hende dig ikke - sag det
Tilværelse som inden Tale
er kuelset. Tag med til
Tante taler min med det
Samme og tal med hende
om det! Widdel!!! Jeg

BB0992
Lidtes ikke om, at Dede - Be-
ulle - vilde råde dig til - men
og først og gædd, at de ikke
for dig er "uvildige" Rådgiere.
Men Blarups vil være det!

Å - ja, min syntes det vel
ikke at skrive mere om
det den gang; tænk over
det - og giv til Verket!

Lige min nipsede den lille
Fnh Otto - Olsen; en lang snak
- him vilde nærmest hævne at
vide, hvad der dog ~~var~~ var
hændet mig, for i min hende
nærhen ikke kunne kende
mig i Onsdags Aften, da hun
traf mig med Waldeens
Fredag - hun p:stad, at jeg
meindt så ud til at være
nyfælovet - s: strålende!
Det er Huus, Junge! den

4/ Kan ikke tænke dig, hvor det
Kus med et Slap har forandret
hele min Tilværelse; Pusselig
derude havde jeg Besig af den
lille sød Lyk Kvinde - Lotte
Schneest - C. i min Alder -
Konstardame selv hende, om
hvem jeg vist har fortalt dig,
at hun var den gamle Dybe
Kunstlighed i Amaliegade
vis-à-vis den gamle Fødselsstiftelse.
Jeg har læst hende, at hende i
ambrosiansk Selskab. Vi fik en
lang Tus i Skovene - det var allerede
hvirvende, frisk og dybførende
af Regn, Frihed i Lufften - Tøge med
med Dyrerne; jeg sagde til hende,
at jeg sønnede sig meget at kunne
fortælle hende om alle dette -
at det vilde have været en sådan
Lykke at vide hende det altsammen;
og vi var begge af den sikre Tro,
at hende i Virkeligheden er med
i alt, som gælder os, en af afløerne
derude hos jeg haft en virkelig
"mensanselig" Oplevelse - jeg følte

s: lydelig, at Mor sagde: „men skriv,
du ved jo, at jeg hæder og ærer
af dig.“ Men kan ikke tænke dig,
hvordan det føltes mærkeligt og
gribende - jeg fik Tante i Øjnene
af Besættelse og sagde som en affe
til mig selv: de her alder
kvindes, som ikke skriller.

Det sandt er det, at jeg ofte
derinde levede intensivt sammen
med Mor og følte hæs Sang en
indeført Glæde derad.

Den søde lille Søster var
„entsjælt“ over alting derinde -
og forvandlede mig i den Begynder
2. Stole og en Småle til Kunst
i Hænder! Og hun medbragte
1/2 et fin Kaffe og en Pose The! med
mange Indtøjplumager! Men kom
til Kaffe og blev til Aften; da
vi sad ved Aftensmaden, som
Pan og Selga - de havde selv
brød med - samt Madeira på en
Indersand, flaske; vi drak i The.
Pan sagde, at vi endelig til Budee.

Fødselsdag var bleven best af
med Børst og havde gjort
at det Lykke - det første Vers
led 5: lan

Fangen Løge er som du
være, var Løgen går ikke
eller Jølen bløder -
Lige vel var Løgen sprag
som var sarle Jøledragt
du med Omten Bøder - !

095.

At - Fæstene gled med
8 Papet. Li havde jeg Fru
Weirsoe og hendes søn en hæs
indviklet af til „Fogang“ på
Kunst - en Flaske Portvin
og herly Jo fra den lille
Tombilag som alene en Jøker
had 1. Mindeley i den nederste
Ende af den Weirsoes Døse -
Fæn var levet af Pistefløde
- mange Op - herover hvidmellem
Jordbrødt! Jeg så selv om
Familien det al Bønnen

BB0992

dermede.

Og - vras Hus er altså
rejst! Det skad det, da jeg
om Søndagen kom derind - og
det er bedrøveligt! Ligger
ombrent midt i Høven -
omgivet af blomstrende
Blåblusser! Røggen af det
vender ind med Stenkegnet
til Høvedsboen! I Manden rejste
det for 20 Kroner! Min Weisac
havde held om Lejen for 10
Måneder forud, da hun var i
stor Tid - og skrev og til De og
had om 100 Kr - og De sendte
mig 130! de 30 skrev hun var
Renkepenge for fjerde Termin!
Jeg skrev oprindende og talte
- hvor var jeg dog rødt! hun
skrev endda i sidst, at jeg
skulde skrive, når jeg var i
Tid! Du kan hør, jeg var glad
og lykkelig! Min far er bekvemt vore
Gas + Lyg regninger, og mangler
sin Telefon (41.00 Kr!) det er
jo en værdifuld Summe at
blive med alle de Regter og

(5) de to Huslejer, men sⁱ
hjælper det jo svært til
udsøke os, når vi kun
har en et kvar Husleje pⁱ
5 Kr. mdl. for Grunden
derude, og vi høber jo ogsⁱ
jⁱ hel Friplads til Mrs.
Telefonen vi jo so bevare,
især hvis du nu kommer
til elever osv. (Måske kan
du jⁱ den lille Gædschmidt
garde! jⁱ hussets Alder - de
kan da betale!)

(Her nævnte vi til Fri Gæld &
schmidt, med hvem vi nu har
købt en lang Skidde, som
had mig herhen til Fredag
Aften - vi kan sⁱ strøket
sammen, sⁱ det gælder vi mig
til.)

Men vi slap vi med
Træden - der sⁱ der vel
svært heller ikke lade

*Mrs. Anne Larsen's Bøger fyldt med gamle Papirer i / Kasser med
dele af os i / Gang! Hils Betty alle og alle dine.*

mere - sikken et Blev,
så langt!

Jo, det var Stensel. Det
er reph. I Sommer vil vi
selv høre det udmændig
med rød Tjere (som de svenske
Stene, der ved) af Fin Petersens
mand her i Luthet - for vi
opskrift på alle de gamle,
han er maler; i Ferien male
vi det indvendig. Og taler
vi - Fin Weirsdæ har givet
mig Lov til at lægge tegni
ningerne Ravesager vi vil i
Garden - her er fri gammel
til at rode med det det og
har kun Frugttræerne - men
der er masser af ubenyttede
Jord, vi gravede og lægde
et stort Stykke i Kunder, der
skal vi nu bygge Liden på Friday
samt de Kasse, Radier, Gule

rødder osv. Ravesager vil vi
også etablere - Pladsen et
i begyndelse af Gorden et
fed og god - hvad syne
du har! Rets kaber har
Fin Weirsdæ - og her er bare
glad over at få Gorden
dyrket. Vi har allerede i
Purien lavet et lille rundt
Bed fraan Stensel og sået
Sommerblomster deri; et
andet Bed har vi beplantet
med Sage, som jeg har givet
af i Skoven i en blå Anemone,
Kadriver og Liljekonvald
- og de sidste treinde det
overalt i Skoven. Nu har
bestemt, at Stensel skal
hedde "Thorsedalsborg"! Nu
et som vi - Lykkelig over alle
derude. Ja, jante - sikken
vi kan få det! Vi må
begge nu huse til til Stensel,

BB 0992

Som kan være din og
mauses - så skal vi alle
arbejde i flanen og så
kan vi leve af den!
Trø - og Bør flugt sælger
Før - Morsie og billigt - der
er marser! og herlig - Løber.
Det er - Paradis!!

Sig til alle, at jeg fatter
ikke, hvorfor man ikke har
sejlet sig forrest til
Kaffedrygen. - På Kontoret
skal det nok gå, det bliver
lidt at holde til Pinesoo
Regning hver dag, men det
lyser dog lidt, men med at
hejre det og min lille halleg
er henrivende sød! Så det
går nok - Forholdene er behagelige
- Arbejdet ganske selvstændigt.
Det møder man trælle mig -
nej omvendt - trækker ven Morsie
mig. Det går, når grunden i ens vil
være er god - og - sluset!
Kan så! Tusinde Bilmot
for din dis.